

1814 Eidvollmenn med tilknytning til Stjørdal

Navn:	Peder Ertzgaard	Eidsvollsmann og Stortingsmann
Yrke	Bonde, kvartermester	
Bosted:	Ertsgård i Nedre Stjørdalen	
Representerte:	Trondhjemske dragonkorps	
Levetid:	Født 13.8.1784 – Død 7.2.1848 (64 år)	
Fødested:	Stjørdal	
Relasjon:	Født og bodde i Stjørdal (Ertsgård: underbruk av Værnes Hovedgård)	

Tilknytning: *Var sønn til gårdbruker John Pedersen Ertzgaard og Mali Gulliksdatter. Var underoffiser ved Det Strindenske Kompani 1807 – 1817. Furer under felttoget i Jemtland i 1809. Ble senere kvartermester. Eide gårder både i Stjørdal og Singsås. Ble gift med Anne Jonsdatter Lånke. De fikk 8 barn, hvorav 3 døde før fylte ett år.*

Ertzgaard møtte på Riksforsamlingen i 1814 som deputeret for det Trondhjemske dragonkorps. Han deltok ikke aktivt i forhandlingene, og stemte som oftest med unionspartiet. Dette har vel ikke gitt ham det beste ettermæle med tanke på at nesten alle bøndene og trønderne stemte med og «tilhørte» selvstendighetspartiet. Dette til tross var han stadig valgmann for Nedre Stjørdalen ved Stortingsvalgene, og møtte som første representant for Nordre Trondhjems amt på Stortinget i 1830, likeledes i 1833. På Stortinget satt han i militærkomiteen. Valget i 1830 betydde en «bondeseier», og «Statsborgeren» omtalte ham og hans likesinnede: «deres Stemmegivning røbede, at de var velsindede og at deres Grundsætninger vare liberale». – Ertzgaard var en venn av John Neergaard og hjalp ham med den delen av «Olaboka» som er forfattet på «Selbumål». Det var første gangen et norsk bygdamål ble benyttet i politisk agitasjon. Ertzgaard var nok ikke særlig ivrig i den nye bondepolitikken, og etter Stortingsvalget i 1833 kalte «Statborgeren» ham for: «en gammel sløv Mand», dette til tross for at han ennå ikke var fylt 50 år. Det bemerkes også at han var en av de få bøndene som ikke stemte for byfogd Christensen forslag om fast avisporto. Senere ble han ikke gjenvalgt. I sin hjembygd ble han nok ikke regnet som gammel og sløv. Han ble straks valgt inn i det nye herredstyre i 1837. I lang tid var han medhjelper i Værnes kirke, og medlem av den såkalte «bygdekommisjonen». Han var forlikskommisær fra 1830, og varaordfører i Stjørdalen i 1838-39.

Navn: **Hieronimus Heyerdahl** Eidsvollsmann
Yrke: Prest i Værnes kirke
Bosted: Værnes prestegård
Representerte: Nordre Trondhjems amt
Levetid: Født 31.8.1773 – Død 6.3.1847 (74 år)
Fødested: Aremark i Østfold
Relasjon: Bodde i Stjørdal

Tilknytning: *Heyerdahl ble utdannet i Kristiania og ble cand.theol i 1794. Før han kom til Stjørdal den 22.april i 1812, hadde han tjenestegjort på Ringsaker, Kongsberg og Toten. Ble gift med Fredrikke Sophie Schwabe i 1799.*

Heyerdahl ble valgt som utsending til Riksforsamlingen for Nordre Trondhjems amt. Her sluttet han seg til selvstendighetspartiet, men våget seg så godt som aldri å ta ordet i forsamlingen. Han kom heller aldri mer med i politikken, skjønt det var nære på i 1827 da han var 2.varamann til Stortinget for Nordre Trondhjems amt. I alle sine dager var Heyerdahl opptatt av mineralogi, og gjennom sin lære hos professor J.Esmark, foretok Heyerdahl flere «vitenskapelige» undersøkelser som ble publisert. På Værnes prestegård forbedret han jordbruket og gikk i spissen for å ta i bruk timotei.

Heyerdahl ivret sterkt for private skoler, og klarte å opprette private «seminar» mens han var prest på Toten. Her besørget han at hele 8 bondegutter, mest husmannssønner, fikk undervisning. For dette mottok han Dannebrogordenen i 1811.

Heyerdahl kunne være meget kvass, og kom nok ikke alltid like godt ut av det med stjørdalingene. I sine skriv har han ikke bare godt å si om Stjørdal og bygdafolket. Han ba da også senere om et nytt kall, og er kanskje den eneste presten som har forlatt Stjørdal «frivillig».